

[Kr. Kristensen.]

give noget mere; men der skal jo tages et vist økonomisk Hensyn, og naar man ser paa, hvorledes Stillingen er i de private Erhverv, som skal klare sig selv, tror jeg heller ikke, man med nogen Berettigelse kan komme og paastaa, at vi foruretter de gamle i Samfundet.

Det ærede Medlem fremsatte en hel Del Oplysninger, som skulde vise, hvor nødvendigt det var at komme de gamle til Hjælp. De Oplysninger fik vi fremsat paa en saadan Maade, at det tog sig ud som en hel Del. Vi fik præsenteret de Kommuner, som havde opbrugt Beløbet, og det var galt, og vi fik præsenteret de Kommuner, som ikke havde brugt noget, og det var ogsaa galt. Det hjælper alt sammen til, at vi fik mange Kommuner præsenteret; og det er jo det, der er Sagen, at det skal slaas op til et saa stort Nummer, for i Virkeligheden giver de Oplysninger, som foreligger, ikke Indtryk af, at der er saa overdreven Nød paa Færde, som det ærede Medlem synes at ville paastaa.

Det ærede Medlem talte en Del om, at ovre i Ringkøbing Amt var der en Del Kommuner, som havde opbrugt Beløbet pr. 1. Marts, og det er rigtigt nok, men efter Oplysningerne, som jeg har gennemgaaet i Hast, ser det ud til, at det er ganske smaa Kommuner eller ogsaa Kommuner med stor bymæssig Bebyggelse. Der er mange Kommuner ovre i Ringkøbing Amt, der er meget smaa, og de har kun et meget ringe Beløb at raade over, og jeg kan godt tænke mig, at de har opbrugt Beløbet.

Navnlig det første Aar, vi har en saadan Bestemmelse, er det ikke let at disponere, saaledes at man er sikker paa at have noget til sidst. Jeg kan godt forstaa Vanskeligheden derved, men fordi man nu det første Aar møder adskillige Vanskeligheder med Hensyn til at faa afpasset Udgifterne, saaledes at der bliver ved at være noget hele Vinteren igennem, synes jeg dog ikke, man uden videre kan paastaa, at der er en stor Trang, som ikke kan afhjælpes; jeg synes i alt Fald ikke, det haster mere, end at vi kan faa oplyst her, om der virkelig er Grund til at ændre disse Regler.

Kan man give en virkelig begrundet Fremstilling af Sagen, saaledes at vi bliver klar over, at der er en saadan Trang, er vi selvfølgelig fra Venstres Side, som vi altid har været, villige til at ændre Reglerne, saaledes at der kan hjælpes, hvor der virkelig er Grund til det.

Det ærede Medlem faldt i stor Forun-

dring over, at det ærede Medlem Hr. Krag og jeg kunde blive valgt ovre i Ringkøbing Amt. Nu vil jeg for Resten oplyse det ærede Medlem om, at jeg slet ikke er valgt i Ringkøbing Amt, men det betyder ikke noget i denne Sammenhæng. Jeg har ogsaa tidt undret mig over, hvorledes det ærede Medlem kunde blive valgt i Vejle Amt, men det er en Ting, man maa tage som en Kendsgerning, det kan ikke betale sig at opholde sig ved det.

Ser vi nu efter, hvorledes Forholdet er i de forskellige Kommuner, viser det sig, at af samtlige Landkommuner — jeg ved for Resten ikke, hvor mange der er, men der er vel 1 400—1 500 — er der 98, som har opbrugt Beløbet pr. 1. Marts. Det er dog, naar alt kommer til alt, et grumme lille Tal. Der er 15—16 i Ringkøbing Amt og noget lignende i Viborg Amt og en halv Snes Stykker i Ribe Amt og i Vejle Amt, og der bliver saa 50 til samtlige andre Amter — der er altsaa 2—3—4 Stykker i de forskellige Amter, som har opbrugt Beløbet. Det tyder ikke paa, at der er saa overordentlig stor Trang til det yderligere Beløb, dette Lovforslag foreslaar.

Derfor mener vi efter de Oplysninger, som foreligger, at der ikke er nogen virkelig Begrundelse for det Lovforslag, vi her behandler.

Jeg ved godt, at man fra Regeringspartiernes Side har en anden Begrundelse, og det er den, at man fra disse Partiernes Vælgeres Side regner med, at der skal ske noget, og saa er dette her vel nok det billigste, man kan slippe med. Men den Begrundelse gælder i alt Fald ikke for vort Vedkommende, vi har ikke nogen som helst Forpligtelse til at være med til at opfylde de Løfter, som man fra disse Partiernes Side saa rundhaandet har strøet ud.

For øvrigt har jeg ved Forhandlingerne i Udvalget nærmest faaet Indtryk af, at man egentlig ikke fra Regeringspartiernes Side har haft nogen overdreven stor Lyst til at faa os overbevist; for en mere farceagtig Udvalgsbehandling end den, vi har været udsat for i det Udvalg, skal man lede længe om — i hvert Fald har jeg ikke været ude for noget lignende i de omtrent 10 Aar, jeg har været Medlem af den danske Rigsdag.

Man har faaet Indtryk af, at de to Partier, der fører Forslaget frem, i Grunden helst saa, at vi ikke gik med; de har i alt Fald ikke gjort sig særlige Bestræbelser for at faa Oplysninger skaffet til Veje, der kunde overbevise os, ja, Flertallet har, som det fremgaar af Betænkningen, ganske